

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **O. K.**, zastoupen Mgr. Kateřinou Lukáčovou, advokátkou se sídlem Reální 172/2, Ostrava, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 8. 2019, č. j. 33 A 51/2019 - 20, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Rozsudkem specifikovaným v záhlaví Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) zamítl žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 6. 2019, č. j. CPR-17608-3/ČJ-2019-930310-V238, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Zlínského kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 31. 3. 2019, č. j. KRPZ-40760-23/ČJ-2019-150023-SV. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) uložil žalobci správní vyhoštění. Dobu, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, stanovil správní orgán I. stupně na 1 rok, a dobu k vycestování z území České republiky do 15 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.

[2] Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížností a současně navrhl přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Na výzvu Nejvyššího správního soudu obsaženou v usnesení ze dne 16. 9. 2019, č. j. 3 Azs 313/2019 - 13, stěžovatel uvedený návrh odůvodnil hrozící újmou spočívající v nedobrovolném odvedení do armády v zemi původu. Uvedl, že v sumské oblasti Ukrajiny opakovaně narušuje vnitřní klid ruská armáda, v důsledku čehož je toto území ohroženo „*vnitřní válkou*“. Ve 170 km vzdáleném městě Charkov navíc stále probíhají velké nepokoje s cílem vyhlásit samostatnost. Stěžovatel se proto bojí o svůj život. Na území ČR očekává lepší

životní a pracovní podmínky a celkovou seberealizaci, navázal tu také několik přátelských vztahů a plánuje si zde zařídit stálé bydlení pro sebe a svoji rodinu. Důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti spatřuje též ve skutečnosti, že byl napadeným rozsudkem zkrácen a dotčen na svých právech.

[3] Žalovaná s přiznáním odkladného účinku nesouhlasila. Podle ní by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, kterým je požadavek, aby se na území ČR zdržovali pouze cizinci, kteří dodržují právní předpisy. Má-li být správní opatření ve formě vyhoštění účinné, musí jeho účinky nastat co nejdříve po spáchání protiprávního jednání.

[4] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se přitom užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud opakovaně připustil, že cizincovo nucené vycestování do země původu v průběhu řízení o kasační stížnosti by mohlo zasáhnout do jeho práva na spravedlivý proces. Z judikatury tohoto soudu vyplývá, že pro výkon ústavního práva na spravedlivý proces může být významné, aby mohl cizinec zůstat na území ČR do skončení řízení o kasační stížnosti, a to i pokud je v řízení zastoupen advokátem. Nelze totiž přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 – 100, či ze dne 6. 4. 2017, č. j. 3 Azs 78/2017 – 21). Ve vztahu k soudnímu přezkumu rozhodnutí o správním vyhoštění navíc platí i výstižný názor, vtělený do právní věty usnesení zdejšího soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25, podle níž *„[j]e-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů o správním vyhoštění, je újma, brozící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého života.“* K tomu je nezbytné dodat, že vzhledem ke zcela mimořádné povaze institutu odkladného účinku, jakožto opatření vyhrazeného toliko pro výjimečné případy, nelze shora uvedené považovat za normativ uplatňovaný mechanicky, tedy bez ohledu na konkrétní okolnosti posuzované věci.

[6] Nejvyšší správní soud však neshledal, že by v projednávaném případě byly dány jakékoli skutečnosti zřetele hodné, které by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bránily. Z řízení před správním orgánem i soudem, ani z jiných okolností, totiž nelze dovodit, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo být nositelem rizika vzniku jakékoli újmy třetím osobám, případně závažného porušení veřejného zájmu. Důvodem vyhoštění stěžovatele bylo překročení 90 denní doby, po kterou mohl v posledních 180 dnech pobývat na území Schengenského prostoru bez víza, kdy stěžovatel pobýval na území České republiky ode dne 23. 1. 2019 neoprávněně. Tento důvod pro udělení správního vyhoštění jistě nelze bagatelizovat, nicméně v posuzované věci není významnější, než respekt k právu stěžovatele na spravedlivý a řádný proces.

[7] Nejvyšší správní soud na závěr dodává, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti žádným způsobem nepředjímá meritorní rozhodnutí ve věci (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

[8] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 107 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. tak, že kasační stížnosti stěžovatele přiznal odkladný účinek. Zároveň připomíná, že podle § 73 odst. 3 s. ř. s. „*se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí*“. Do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se tak pozastavují nejen veškeré účinky napadeného rozsudku krajského soudu, ale vzhledem k tomu, že žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalované má podle § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců odkladný účinek ze zákona, fakticky se tak do meritorního rozhodnutí o samotné kasační stížnosti obnovuje i odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalované, kterým bylo stěžovateli pravomocně uloženo správní vyhoštění.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 10. října 2019

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu